

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8865

гр. София, 10.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **8995** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата. Образувано е по жалба на Л. М. Т. с постоянен адрес в [населено място], кв. С., ул. „79-та“ № 1Б, с искане от съда да постанови решение, с което да задължи МВР, Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ (ОПП), "да издаде административен акт, с който да deregистрира собствения му лек автомобил марка С. С 5 с рег. [рег.номер на МПС]".

След постъпване на жабата съдът е извършил проверка на нейната редовност и е констатирал, че оспорването не отговаря на изискванията за съдържание и приложения съгласно чл. 150, ал. 1, т. 5 и т. 7 и чл. 151, т. 3 АПК - не е приложен платежен документ за внесена държавна такса по сметка на съда в размер на 10 лв.; непрецизно е изписана титулната част на жалбата, което поражда съмнение какъв е предметът на търсената съдебна защита. Неяснотата, относима към редовността на жалбата, е прието, че се отразява на допустимостта на оспорването, което предвид формулирания петитум сочи, че се търси защита срещу неоснователни бездействия по Глава петнадесета, Раздел II АПК. В тази насока е пояснено на жабоподателя, че разпоредбата на чл. 256 АПК предвижда две хипотези, при които е допустима защита срещу бездействието на административен орган, който по силата на закон или подзаконов нормативен акт за прилагането му дължи извършване на конкретни фактически действия. Предмет на исковата защита по чл. 256 АПК е да бъде установено със сила на присъдено нещо съществуващо в полза на ищеца неудовлетворено притезание и да бъде осъден административния орган да извърши съответстващото на него фактическо действие. Производството е допустимо, когато твърдението на ищеца е за възникнало въз основа на нормативен акт такова административно правоотношение, по силата на което неговото субективно право може да бъде удовлетворено с извършването от административния орган на конкретно

предвидено в закон фактическо действие. Защитата по реда на чл. 256 АПК е недопустима, в случаите, в които за удовлетворяване на субективното право на ищеца е необходимо издаването на административен акт или извършването на фактическото действие е опосредено от провеждането на административна процедура и е в изпълнение на издадения в хода ѝ административен акт.

При направените уточнения и след проверка на документите, приобщени към изпратената с писмо рег. № 133200-97543 административна преписка, съдът е констатирал, че на 13.06.2022 г. Л. М. Т. е депозирал в ОПП при СДВР заявление вх. № 433200-60333 за снемане от отчет на описаното в жалбата до съда МПС. На 11.07.2022 г. административният орган се е произнесъл с изричен отказ, обективиран в писмо рег. № 433200-70830. Последвала е кореспонденция и е поискано становище от началника на 01 сектор към ОКИАД – СДВР – г-жа А. П., т.к. според началника на ОПП при СДВР случаят поставя въпроси относно правомерността на действията по служебно прекратяване на регистрацията на лекия автомобил в контекста на наличието на наложен заповор върху него и Тълкувателно решение от 26.06.2015 г. по т.д. № 2 от 2013г. на ВКС, Търговска и Гражданска колегии, по приложението на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. На 13.09.2022 г. е последвал нов, изричен отказ, обективиран в писмо рег. № 433200-91919.

При тези констатации, с разпореждане на съда от 06.10.2022 г., жалбата е оставена без движение, като на страната са дадени в 7-дневен срок от съобщението да представи доказателства за внесена държавна такса от 10 лв. и да конкретизира предметът на търсената съдебна защита, респ. да посочи кой акт обжалва, а в случай, че поддържа искането си до съда да постанови решение, с което да задължи органа да издаде акт за дерегистрация на МПС, да съобрази направените пояснения във връзка с допустимостта на защитата по чл. 256 АПК.

В указания срок, на 11.10.2022 г., е постъпил отговор от жалбоподателя, ведно с приложен документ за заплатена държавна такса. Поискано е от съда да задължи началника на ОПП при СДВР „да издаде съответният административен акт за заличаване на МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

С разпореждане от 11.10.2022 г. на жалбоподателя е предоставена последна възможност в 7-дневен срок от съобщението да посочи ясно и точно какво е искането му от съда - претендира защита срещу неоснователни бездействия по реда на чл. 256 АПК, за което да съобрази вече дадените му пояснения във връзка с допустимостта на производството по чл. 256 АПК, или обжалва постановения от началника на ОПП при СДВР отказ за снемане на отчет, обективиран в писмо рег. № 433200-70830, впоследствие и в писмо рег. № 433200-91919, представляващ индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК и подлежащ на съдебно оспорване.

В отговор, на 25.10.2022 г., е постъпила молба от жалбоподателя, от обстоятелствената част на която е видно, че оспорването се заявява в условията на евентуалност – по реда на 256 АПК срещу неоснователни бездействия на началника на ОПП при СДВР, респ. срещу отказ на същия орган за снемане на отчет, обективиран в писмо рег. № 433200-70830, впоследствие и в писмо рег. № 433200-91919.

Реферирайки отново към мотивите на постановеното разпореждане от 06.10.2022 г. съдът намира, че отрицателното произнасяне на компетентния орган по заявлението на Л. М. Т. за служебно прекратяване на регистрацията на процесното МПС не може да бъде квалифицирано като бездействие по смисъла на чл. 256 - чл. 257 АПК, т.к.

касае правно действие, волеизявление. Действията, които жалбоподателят е поискал да бъде задължен да извърши началникът на ОПП към СДМВР са за изявление - издаване на официален документ (удостоверение за прекратяване на регистрацията на МПС) и волеизявление. Извършването им не може да бъде наложено по реда на чл. 256 и чл. 257 АПК, поради което производството по в тази част е недопустимо.

Липсата на активно процесуално поведение на ответния административен орган не следва да се разглежда и в хипотезата на мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 АПК - презумирано от закона отрицателно по съдържание волеизявление от страна на административния орган по отправеното до него искане за издаване на административен акт с конкретно предписано съдържание, респ. - за извършване на административна услуга (приравнена по силата § 8 ПЗР на АПК на индивидуален административен акт). Мълчалив отказ по чл. 145, ал. 2, т. 1, вр. чл. 58, ал. 1 АПК е налице при неизпълнение в сроковете по чл. 57 АПК или в предвидените в специален закон такива (Наредба № I-45/2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и ремаркетата теглени от тях), на задължение на административния орган да разгледа по същество отправено до него искане. Доказателствата по делото обаче сочат, че първоначално на 11.07.2022 г., а впоследствие, след постъпило становище от началника на ОКИАД – СДВР, на 13.09.2022 г. на жалбоподателя изрично е отказано поисканото прекратяване на регистрацията на МПС. Този отказ е обективиран в писмо, което независимо от непрецизното му оформяне, с оглед правните последици, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК, оспорването пред съд на което е допустимо. Обратното не следва от това, че волеизявлението е израз на подробно регламентирана дейност, свързана с извършването на фактически действия.

С оглед всичко изложено съдът намира, че жалбата на Л. М. Т. в частта, в която съдебната защита е предявена по реда на чл. 256 АПК, следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

При това положение и съобразно изричното изявление на жалбоподателя в молба от 25.10.2022 г. производство продължава в допустимата част от оспорването – срещу писмо рег. № 433200-91919 от 13.09.2022 г. на началника на ОПП при СДВР, издадено при условията на заместването му от Р. Н. съгласно Заповед № 513з-7586/02.09.2022 г. Ето защо и при наличието на процесуалните предпоставки за насрочване на делото в открито заседание, на основание ч. 159, т. 1 АПК и чл. 157, ал. 1, изр. 2 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Л. М. Т. срещу бездействие на МВР, Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, за издаване на административен акт за дерегистрация на МПС, марка С. С 5 с рег. [рег.номер на МПС] ”.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 8995/2022 г. в тази част.

ПРОИЗВОДСТВОТО ПРОДЪЛЖАВА по жалбата на Л. М. Т. срещу отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи за служебно прекратяване на регистрацията на МПС, марка С. С 5 с рег. [рег.номер на МПС] ”, обективиран в писмо рег. № 433200-91919 от 13.09.2022 г.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 12.12.2022 г. от 11.15 часа.

КОНСТИТУИРА страните по делото, както следва:

Жалбоподател - Л. М. Т. с адрес за призоваване в [населено място], кв. С., ул. „79-та“ № 1Б, с адрес за призоваване: [населено място], кв. С., ул. „79-та“ № 1Б, електронен адрес: [електронна поща](#)

Ответник – началникът на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Да се призоват страните за посочената по-горе дата и час на съдебното заседание.

Да се уведоми за делото СГП.

ПРЕПИС от жалбата, доказателствата и допълненията към нея (от 11.10.2022 г. и от 25.10.2022 г.), да се изпратят на ответника с указание, че съгласно чл. 163, ал. 2 АПК може да представи писмен отговор и приложи доказателства към него в 14-дневен срок от получаване на настоящото определение.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя до датата на съдебното заседание да се запознае с административната преписка и посочи допълнителни доказателства в подкрепа на доводите си.

УКАЗВА на жалбоподателя, че негова е тежестта да докаже по делото твърдения в жалбата обстоятелства, на които основава своите искания и възражения включително, че са налице предпоставките за издаване на претендиращия административен акт - прекратяване на регистрацията на МПС, марка С. С 5 с рег. [рег.номер на МПС]".

УКАЗВА на ответника, че негова е тежестта да докаже по делото съществуването на фактическите основания, обосновавали постановения отказ, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването на писмо рег. № 433200-91919 от 13.09.2022 г., включително компетентността на издателя й - в частност, че е налице обективно отсъствие на титуляра на властническото правомощие, наложило заместването му от подписалото писмото лице – Р. Н..

ЗАДЪЛЖАВА ответника в 7-дневен срок от съобщението да представи всички неописани в описа документи, но представляващи част от административната преписка, в случай че не са приложени по делото.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в 7-дневен срок от съобщението да представи цитираната в писмото Заповед № 513з-7586/02.09.2022 г.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 41 от Гражданския процесуален кодекс, страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж й е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

Преписи от настоящото определение да се изпратят на страните.

Определението в частта, в която производството по делото е прекратено, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7- дневен срок от съобщаването му на страните.

В останалата част определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: